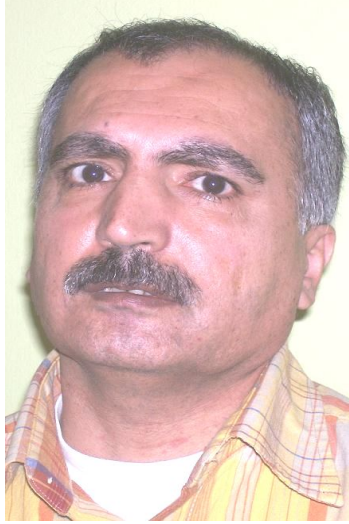

MEHMET DESDE DOSYASI

Düşünce Suçu'na Karşı Girişim'i 12 yıldır tanıyoruz. 1995'ten bu yana her çeşit "Düşünce Suçu"na katıldık, ama "şiddet"e hiçbir zaman arka çıkmadık. Şimdi bir "teröriste" mi destek oluyoruz? Hayır, Mehmet Desde dosyasını dikkatle inceledik. İşkence altında alınmış ve sonra reddedilmiş ifadeler dışında tek bir kanıt yok. Ama polis ne getirdiyse savcı kabullenmiş, mahkeme de öyle. Mehmet Desde'nin sol görüşlü olmaktan başka tek suçu, işkencecilerini yargılayacak kadar ileri gitmesi. İşte bu nedenle onun terörist filan olmadığını ilan ediyor ve kendisine sahip çıkıyoruz. Kaldı ki, iş bununla da bitmiyor. Yargıtay 9. Ceza Dairesinin vermiş olduğu karar hukukun göz göre göre yok sayılması anlamına gelmektedir ve soru artık "**Tuz kokarsa ne yapmalı?**" noktasına gelmiştir. Türkiye'nin çok köklü bir yargı reformuna ihtiyacı olduğu, bunda geç bile kaldığı çok açık.

MEHMET DESDE'NİN ÖYKÜSÜ

Mehmet Desde, yıllardır Almanya'da yaşayan ve çalışan milyonlarca insanımızdan biri, hukuken Alman yurttaşı. Her yıl olduğu gibi yakınlarını görmek için tatile geldiği Türkiye'de aniden gözaltına alınıyor ve polisçe hazırlanmış bir ifadeyi imzalamak için yoğun işkence görüyor. (İşkenceciler için yaptığı başvuru Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından kabul ediliyor ve işkencecileri yargılatmayı başarıyor, ama tatmin edici bir sonuç almayı değil.)

İzmir DGM tarafından hapse mahkûm edilen Desde hakkındaki karar Yargıtay tarafından “esastan” bozuluyor ve dava yeniden başlıyor. Desde'nin Almanya'ya dönüşü yasaklanıyor ve ikinci yargılanmasında da mahkûmiyet kararı çıkıyor. Bu karar, kanunda yeri olmayan “manevi cebir” suçlamasına dayanarak veriliyor. Temyiz edilen kararı, Yargıtay Başsavcısının bozma istemine karşın, 9. Ceza Dairesi bu sefer onaylıyor ve düşünen, düşündüklerini ifade eden, ifade etmekle kalmayıp hukuki yolları sonuna dek kullanan ‘aramızdan birine’ daha cezaevi yolu görünüyor. Desde'nin avukatlarının ısrarlı itirazları Yargıtay savcısını hala harekete geçirmedir. Yargıtay'ın kararının bir üst mercii olan Ceza Genel Kurulu'na ulaşması ve bu hukuk katliamının geç de olsa düzeltilmesinin son şansı bu.

AHİM dahil tüm yasal olanakları sonuna dek kullanan, sonunda da işkencecileri yargılatan Mehmet Desde'nin hem maddi hem manevi mağduriyetinin sürmesini engellemek için onun yanında olacağız. Dosyasını dikkatle inceledik. Yargı erkinin kanunu ve kanunun ruhunu algılamadığı veya algılamak istemediği apaçık görülüyor. Eğer ortada bir suç varsa bu Yargıtayın suçudur, ayıbidir. Ne yazık ki, bu ayıbın utancını milletçe taşımaya mahkûm ediliyoruz. Bırakın “Demokratik hukuk devleti” olmayı, “kanun devleti” bile olamayan bir ülkede, herşeyin keyfi olduğunun yüksek mahkeme kararlarıyla tescil edildiği bir ülkede yaşama cezasına çarptırılıyor hep birlikte.

Bu cezayı hak ediyor muyuz? Etmiyorsak ispatlamak zorundayız.

OLAYIN HUKUKSAL ÖZETİ:

İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi 24.07.2003 tarihinde "yasadışı örgüt kurdukları" iddiası ile Mehmet Desde, Mehmet Bakır, Maksut Karadağ, Hüseyin Habib Taşkın ve Şeraffettin Parmak hakkında 4 yıl 2 ay ağır hapis ve 7.270.135.000'er lira ağır para cezasına hükmetmişti. Sanıklardan Metin Özgünay, Ömer Güner ve Ergün Yıldırım ise 10'ar ay hapis ve 662.500.000 lira ağır para cezası almıştı.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi 08.04.2004 tarihinde DGM'nin verdiği mahkûmiyet kararını esastan bozdu. Bozma gerekçesinde "Karar tarihinden önce yürürlüğe giren 4928 sayılı yasa ile 3713 sayılı yasanın 1. maddesinde ve karar tarihinden sonra yürürlüğe giren 4963 sayılı yasa ile 3713 sayılı yasanın 7/2. maddesinde yapılan değişiklikler nazara alınarak dava konusu örgütün niteliği tartışılıp değerlendirildikten sonra sonucuna göre karar verilmesi..." gerektiği belirtiliyordu.

Bunun üzerine dava İzmir 8. Ağır Ceza Mahkemesi'ne geri gitti ama mahkeme ilk hükmünde ısrar etti. Ancak bu arada Terörle Mücadele Kanunu'nda değişiklik yapılmış, "**Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle...**" denilmek suretiyle **cebir ve şiddet**, "terör" tanımının **zorunlu unsuru** haline getirilmişti. Mahkeme heyeti, kararda "cebir ve şiddet" kullanımının olmadığını kabul ettiği halde, yasada artık bulunmayan "manevi cebir" kavramına dayanarak mahkûmiyet kararı verdi. Hukuken açıklanması mümkün olmayan bu karar Desde'nin avukatları tarafından temyiz edildi. Mahkeme savcısının beraat talebine rağmen mahkûmiyet kararı veren İzmir 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararı, Yargıtay Başsavcılığı'nın bozma talebine rağmen, Yargıtay 9. Ceza Dairesi bu kez cezayı onadı. Desde'nin avukatları Yargıtay Başsavcılığı'na başvurarak kararın Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na gönderilmesini talep etti. Henüz Yargıtay Başsavcılığı harekete geçmiş değil. Ancak, Yargıtay Başsavcısı Daireler Kuruluna başvurursa bile bu durum infazı durdurmuyor. Desde, daha önce cezaevinde yattığı süre göz önünde bulundurularak 2 yıl 6 aylık cezasının 1 yıl 5 aylık kısmının infazı için 9 Haziran 2007'de Manisa Kapalı Cezaevi'ne gönderildi. 14 Ağustos 2007 günü Desde ve beraber kaldığı Habib Taşkın, Alanya L Tipi Cezaevi'ne nakledi.

Daha geniş bilgi için:

Av. Çetin BİNGÖLBALİ : 0232-44 14 367 cep: 0532- 486 45 48

Av. Ayşe KURU : 0232-438 78 92 cep: 0533-312 56 28

KENDİ AĞZINDAN

9 Temmuz 2002 tarihinde Türkiye'ye babamın vefatı üzerine geldiğimde, arkadaşım Mehmet Bakır ile birlikte gözaltına alındım. Bozyaka Terörle Mücadele Şubesi'nde dört gün süren işkenceli sorgudan sonra, 13.07.2002 tarihinde tutuklanarak Kırıklar F tipi hapisanesine konuldum. 21 Ocak 2003 tarihinde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldım. Ancak Alman vatandaşı olmama rağmen yurtdışına çıkışım DGM tarafından yasaklandı. 24.07.2003 tarihinde DGM'nin verdiği mahkûmiyet kararını Yargıtay 9.Ceza Dairesi esastan bozdu. Ama DGM'nin kılık değiştirmiş hali olan İzmir 8. Ağır Ceza Mahkemesi kararında ısrar edince gene Yargıtay'a gidildi. Yine 9. Ceza dairesi, savcının bozma istemine rağmen bu kez kararı onayladı.

Ben bu ülkede işkence gördüm, maddi ve manevi olarak mağdur duruma düşürüldüm. Adil bir şekilde yargılanmadım. Hiç bir suçum olmadığı ve yüklenen suçları da kabul etmediğim halde, işkence sonucu alınan kimi ifadeler temel alınarak ceza aldım. Yazılı ve görsel medyada "terörist" olarak teşhir edildim, insan olarak en temel haklarım çiğnendi. Ama Yargıtay'ın, yasanın çok açık metnine rağmen göz göre göre böyle bir karar verebileceğini hiç beklemiyordum. Çok şaşırdım ve üzüldüm, ülkemde hukukun düşürüldüğü bu acıklı durum beni hapse girmekten daha çok yaralıyor.

Siz bu satırları okurken ben belki de gene hapisaneye, hatta belki de tecride dönmüş olacağım. Ama yüreğime, düşüncelerime hiçbir zaman zincir vurdurmayacağım. Bana ve arkadaşlarıma yapılan bu pervasız hukuk cinayeti eğer bardağı taşıracak son damlalardan biri olacaksa, Türkiye'de yargıya çeki düzen verilmesine katkıda bulunacaksa, şimdiye kadar yattığım ve bundan sonra yatacağım için pişman olmayacağım. Ülkeme ve insanlığa armağan olsun.

DÜŞÜNCE SUÇU(?)NA KARŞI GİRİŞİM

Tel.: +90 216 492 0504, +90 216 492 0504

freex@superonline.com

www.antenna-tr.org